

ק"פ 38943/02/23 - גלית סטלקול נגד הרצל יוסף בוכריס, דוד אמר

בית משפט השלום בחיפה

ק"פ 38943-02-23 סטלקול נ' בוכריס ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
קובלת	גלית סטלקול
נגד	
נאשמים	1. הרצל יוסף בוכריס 2. דוד אמר

החלטה

הנאשמים - עובדי רשות המסים - מבקשים למחוק קובלנה שהגישה נגדם הקובלת (אף היא עובדת רשות המסים), מחמת שהיא הוגשה ללא הסכמת היועמ"ש, חרף היותם עובדי מדינה.

כתב הקובלנה

1. מהמבוא לקובלנה עולה כי במועדים הרלוונטיים הקובלת והנאשמים עבדו ברשות המסים (להלן: "הרשות") - הקובלת כבודקת ביחידת הבודקים במכס חיפה, נאשם 1 כמרכז מחשוב ואבטחת מידע ביחידת המעברים של הרשות ונאשם 2 כממונה בכיר באגף חרום, ביטחון מידע וסייבר ביחידת הבטחון במכס ברשות. עוד עולה מהמבוא כי במועדים הרלבנטיים הקובלת והנאשם 1 השתתפו בקורסים שונים במכללת אקדמון, שלא מטעם הרשות, וכי לעתים הקורסים התקיימו באותה כיתת מחשבים.

מעובדות כתב הקובלנה עולה כי באחד הימים שבין 13.5.19 ובין 1.7.19, במועד מדויק שאינו ידוע לקובלת, כשנאשם 1 הדליק את אחד המחשבים בכיתה, הוא מצא שמאן דהוא מחובר לחשבון הגוגל שלו. כשנכנס ל"גוגל תמונות", הבחין בתמונות שמוכרות לו ממקום העבודה כחומר מסווג ומצא כי הקובלת היא המשתמשת בחשבון הגוגל. עם הגילוי, צלצל הנאשם 1 למנהלו - הנאשם 2 - וזה האחרון הנחה אותו להמשיך ולחפש בחשבון הגוגל חומרים נוספים שקשורים לרשות. הנאשם 1 פעל בהתאם להנחיית הנאשם 2, צילם תמונות וחומרים מחשבון הגוגל של הקובלת והעבירם לטלפון של הנאשם 2.

בכתב הקובלנה נטען כי במעשיהם גרמו הנאשמים לפתיחת חקירה פלילית נגד הקובלת, פגעו במעמדה ובעיסוקה, גרמו להשעייתה, לניהול הליך משמעתי נגדה ואף פגעו בבריאותה של הקובלת. מכאן יוחסה לנאשמים עבירה של פגיעה בפרטיות.

תמצית טענות הצדדים

2. **הנאשמים** טוענים כי בהיותם עובדי הרשות חלות עליהם הוראות חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 ומכאן שהם "עובדי מדינה". עוד טוענים הנאשמים כי מעשיהם, כפי שהם נזכרים בכתב הקובלנה, נעשו כולם בכובעם כבעלי תפקיד במערך האבטחה וביטחון המידע ברשות ולכן דינה של הקובלנה, שהוגשה בהעדר אישור מקדים של היועמ"ש - ביטול. בהקשר זה טוענים הנאשמים כי מקום שבו קיים ספק בשאלת הזיקה בין המעשים המיוחסים לנאשמים ובין תפקידם, הסמכות להכריע בשאלה זו מסורה אף היא ליועמ"ש. הנאשמים הוסיפו וטענו כי הגשת הקובלנה בעת הנוכחית, בחלוף כ-4 שנים מהאירועים מושא הקובלנה, כאשר כנגד הקובלת מתנהל הליך משמעותי בגין אותם אירועים, שבו הנאשמים משמשים עדי תביעה, עולה כדי עבירה של הטרדת עד ואף בכך יש כדי להורות על ביטולה.

3. **הקובלת** עומדת על כך שמעשיהם של הנאשמים בוצעו בזמנם הפרטי, במסגרת פרטית, שלא במסגרת העבודה. חרף האמור, כך נטען, הקובלת שלחה הודעה מקדימה ליועמ"ש והגישה את הקובלנה אך בחלוף 45 ימים, בהעדר החלטה מטעם היועמ"ש. הקובלת ציינה כי לאחר הגשת הקובלנה נציג היועמ"ש הודיע לה כי מדובר במעשים שבוצעו לכאורה על ידי הנאשמים בזיקה לתפקידם ברשות ולכן, בהעדר חומר ראיתי שיש בו כדי לבסס את האמור בקובלנה, הוא לא מצא לאשר את הגשת הקובלנה, ברם טענה כי נפלה טעות מלפני היועמ"ש, הן כיוון שהמעשים נעשו שלא במסגרת תפקידם של הנאשמים ברשות והן כיוון שהסמכות להכריע במחלוקת האמורה מצויה בידי בית המשפט.

עמדת הפרקליטות

4. עם הגשת הקובלנה, נמסרה הודעה לפרקליטות ופרקליטת המחוז הודיעה כי אין בכוונת הפרקליטות לנהל את הקובלנה. עם זאת, ביום 3.4.23 הגישה עו"ד הרטמן - סגנית בכירה א' בפרקליטות מחוז חיפה (פלילי) - בקשה למחיקת הקובלנה על הסף, מחמת שהמעשים המיוחסים לנאשמים בוצעו בזיקה לעבודתם ברשות ולמרות זאת לא ניתן אישור יועמ"ש להגשת הקובלנה.

עו"ד הרטמן הדגישה כי היא פונה לבית המשפט בשמו של המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), מכח הסמכות המוקנית ליועמ"ש, שהואצלה לפרקליט המדינה ולמשניו, וטענה כי הזיקה בין המעשים המיוחסים לנאשמים ובין תפקידם בתחום האבטחה ברשות מובהקת ולכן לא ניתן היה להגיש את הקובלנה מבלי לקבל את אישור היועמ"ש.

בדיון מיום 20.6.23 עו"ד הרטמן שבה וטענה כי הקביעה אם מדובר במעשים שנעשו בזיקה לתפקידו של עובד המדינה נתונה למשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים, בהתאם לסמכות שהואצלה לו על ידי היועמ"ש. במקרה דנן, טענה, המשנה לפרקליט המדינה, מצא שמדובר במעשים שנעשו בזיקה לתפקידם של הנאשמים ברשות ולא מצא ליתן אישור להגשת הקובלנה נגדם. עו"ד הרטמן הפנתה למכתבו של המשנה לפרקליט המדינה בנושא וחזרה על בקשתה למחוק את הקובלנה.

דין והכרעה

5. סעיף 69 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כי "לא תוגש קובלנה לפי סימן זה על **עובד המדינה** בשל מעשה שעשה **תוך מילוי תפקידו**, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה" (ההדגשות אינן במקור - טת"ז).

במקרה דנן, אין עוררין כי הנאשמים הם עובדי מדינה כהגדרתם בחוק. המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב השאלה אם המעשים המתוארים בכתב הקובלנה בוצעו "תוך מילוי תפקידם" אם לאו.

6. ברע"פ 11011/02 **יעקב נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה** (2004) נקבע כי במקרים שבהם "היעדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל", יש צורך באישור היועמ"ש לשם הגשת הקובלנה ובעק"פ (מחוזי חיפה) 1429-07-20 **יונה יהב נ' גלי גרינברג סגל** (6.9.20) קבע כבוד הנשיא שפירא כי ליועמ"ש הסמכות להכריע אם קיימת זיקה בין מעשיו של עובד המדינה ובין תפקידו וכי סמכות זו, ככל סמכות מנהלית, כפופה לביקורתו של בג"ץ על פי סדרי המנהל התקין ובחינת שיקול דעתו של גורם בעל סמכות מעין שיפוטית כגון זו.

7. בענייננו, הקובלנה אמנם הוגשה בטרם ניתנה החלטת היועמ"ש בבקשה לאשרה, ברם ממכתב שכתב/ה עו"ד טל פילברג קליין מלשכת המשנה לפרקליט המדינה ביום 6.6.23 עולה כי המשנה, שהיועמ"ש האציל לו את סמכותו הקבועה בסעיף 69 הנ"ל, קבע שקיימת זיקה מובהקת בין מעשיהם של הנאשמים, כפי שהם מתוארים בכתב הקובלנה, ובין תפקידם במסגרת מערך האבטחה וביטחון המידע ברשות המסים. קרי, מעשיהם בוצעו תוך מילוי תפקידם כעובדי מדינה. על כן, לאחר בחינת מכלול נסיבות המקרה, המשנה לפרקליט המדינה דחה את בקשה הקובלת לאשר את הגשת הקובלנה.

8. לאור כל האמור, משניתנה החלטת היועמ"ש, הגם שבדיעבד, הריני מורה על מחיקת הקובלנה.

הקובלת תישא בהוצאות הנאשמים בסך של 8,000 ₪ + מע"מ לכל אחד. הסכום ישולם תוך 45 יום מהיום, שאם לא כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד התשלום בפועל.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ולפרקליטות.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ג, 27 יולי 2023, בהעדר הצדדים.